

9.2. Lankulta lakaistua

Selityksiä

Viime keskiviikon (3. helmikuuta 2010) Kalevassa puitiin suomalaisurheilijoiden kuuluisia selityksiä pettymysten hetkellä. Oma epäonnistumista on kuulemma hyvin vaikea myöntää suoraan, ja niinpä selittely on – lehden mukaan monissa tapauksissa syystäkin – yleistä. Kirjoitus kertoi myös, että selityksissä esiintyy luonnollisesti laji- ja urheilijakohtaisia eroja. Joissain lajeissa omat virheet myönnetään helpommin kuin toisissa. Ja jollekin henkilölle julkinen itsekritiikki on vaikeampaa kuin toiselle.

Jääpalloilijoiden kommentit eivät taida poiketa olennaisesti muista urheilijoista. Oma huonous tai vastustajan paremmuus myönnetään monesti, etenkin jos joukkueiden tasoero on selvä. Tiukkojen pelien jälkeen selityksiä saatetaan hakea muualtakin. Suuri osa selityksistä on ihan hyviä, uskottavia: alkukauden vähäinen jääharjoittelu, pelaajien poissaolot, huono/ailahteleva pelifiiilis yms. Näitä asioita olen raportteihin laittanut.

Kehnoja peliesityksiä perustellaan joskus huonostikin, jopa asiattomasti esimerkiksi tuomaripelillä. Jos kommenttien antajia on uskomisen, tällä kaudella Pakkalassa yksi peli ratkesi tuomareiden useisiin virheisiin, ja eräässä ottelussa päätuomarin puolueellisuus oli merkittäviä lopputulokseen vaikuttaneita syitä. Minä en uskonut selittäjiä enkä ole maininnut tuomaripeliä raporteissa.

Erotuomarin haukkuminen on aika typerää. Pelaajat, valmentajat, tuomarit, kaikki tekevät virheitä. Ne kuuluvat elämään ja urheiluun. Selkeästi puolueellinen puhaltelu tietenkin vaikuttaa lopputulokseen ja sellainen on kitkettävä. Otteluraportit eivät kuitenkaan ole oikea paikka sille, koska hävinneen joukkueen kentällä häärinyt jäsen ei ole puolueeton henkilö todistamaan asiaa.

Tuomas Kääriäinen

OLS:n bandytoimittaja